

Следователно, ще знаете, че ако давате, и на васъ ще даватъ. Ако не давате, и на васъ нѣма да даватъ. — Колко трѣбва да давамъ? — Колкото е нужно. Ако давате повече, или ви искатъ повече, отколкото трѣбва, това е щеславие. Дервишътъ поискалъ отъ бея десетъ стотинки, но последниятъ му предложилъ златна монета. — Защо? — Или отъ щеславие, или отъ желание, втори пѣтъ да не го безпокои. Ако дервишътъ го безпокои, съ това той иска да му каже: Докато ти безпокоишь Бога съ своитѣ искания, азъ пѣкъ ще безпокоя тебе. Това е при първата срѣща на бея съ дервиша. При втората срѣща дервишътъ ще каже на бея: Ела при мене. Той ще вземе едно камъче, ще го стисне въ ржката си и ще го превърне на злато. Следъ това ще му обясни, защо не е взелъ отъ него златото. Който самъ превръща камъка въ злато, не се нуждае отъ златото на хората. Кой отъ васъ е срѣщалъ такъвъ дервишъ? Ако бихте срещнали този дервишъ, всичкитѣ ви неприятности щѣха да се превърнатъ въ приятности. Като не можете сами да направите това, казвате: Такава е волята Божия. — Не е така. Богъ не желае нашето нещастие. Той иска да бждемъ щастливи и доволни.

Единъ индуски адептъ подържалъ мисълта, че като създалъ свѣта, Богъ има грижата за всички, и никой не може да се мѣси въ Неговитѣ работи. Единъ день, като размишлявалъ върху тази мисълъ, видѣлъ, че една кабра се хвърлила върху врата на едно дете